

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **B. B.**, zast. JUDr. Petrem Novákem, advokátem se sídlem v Litoměřicích, Palachova 14, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 5. 2007, č. j. 28 Az 66/2006 - 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Petra Nováka **se u r č u j e** částkou 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako stěžovatelka brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2006, č. j. OAM-852/VL-10-K04-2006. Tímto rozhodnutím bylo vysloveno, že se jí mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje, neboť důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly ekonomické problémy a obavy z výhrůžek stěžovatelčina partnera. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové pak vycházel z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci, v souladu se zákonem a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Po shledání přípustnosti kasační stížnosti podle § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), se Nejvyšší správní soud dále zabýval tím, je-li kasační stížnost přijatelná (§ 104a s. ř. s.), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 933/2006.

V projednávané věci konstatuje Nejvyšší správní soud, že stěžovatelka argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Stěžovatelčiny námitky dle citovaného ustanovení spočívají v tom, že jí měl být poskytnut azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť splňuje všechny předpoklady dané tímto zákonem. Rovněž uvádí, že jí měl být udělen humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu (stěžovatelka výslovně uvádí, že jí měl být poskytnut humanitární azyl podle § 12 zákona o azylu; humanitární azyl je však institutem zakotveným v § 14 zákona o azylu, přičemž zde se říká, že humanitární azyl lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit právě tehdy, kdy nejsou splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12). Azyl měl být stěžovatelce udělen, neboť v Kongu jí hrozí nebezpečí od jejího partnera – otce jejich dvou dětí, které byla pod tlakem nucena zanechat v Kongu. Otec dětí pracuje jako policista, což je důvodem, proč jeho fyzické ataky nemohla policii hlásit. Krom fyzického napadání nebyl stěžovatelčin partner s to zajistit rodinu ani po existenční stránce. Stěžovatelka uzavírá, že z těchto důvodů jí v Kongu hrozí fyzická likvidace.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatelka napadený rozsudek zrušit a vrátit věc Krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu řízení.

Na námitky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. Případ stěžovatelky spadá do kategorie potíží ze strany soukromých osob, kterou se již Nejvyšší správní soud zabýval i ve vztahu k tvrzené nedostatečné ochraně ze strany státních orgánů, viz např. rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 4 Azs 25/2003 - 80, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, všechny dostupné na www.nssoud.cz. Pokud stěžovatelka uvádí, že jí měl být udělen humanitární azyl, pak je třeba poukázat na rozsudek ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, z něhož plyne, že má-li žadatel o azyl v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby a má zde ekonomické problémy, není to bez dalšího důvodem pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu ani důvodem pro udělení azylu z humanitárních důvodů (§ 14 téhož zákona).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátovi za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci včetně první porady s klientem a písemné podání soudu týkající se věci samé ze dne 3. 9. 2007 (doplnění kasační stížnosti) – částkou 2x 2 100 Kč a 2x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna v celkové výši 4 800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu